

מסכת סוטה

פרק ה

א. כי שם שהם בודקים אותה, מה הטעמים בודקים אותו, שגיאמר (במדבר ה) ובראו, ובראו. כי שם שאסורה לבועל, מה אסורה לבועל, שגיאמר (שם) גטמאה, ונטמאה, דברי רבי עקיבא. אמר רבי יהושע, מה היה דורש זכריה בנו הקצב. רבי אומר, שני פעמים האמורים בפרשה אם גטמאה גטמאה, אחד לבועל ואחד לבועל:

ב. בו ביום דרש רבי עקיבא, (ויקרא יא) וכל כלי חרס אשר יפל מיהם אל תוכו כל אשר בתוכו יטמא, איןנו אומר טמא אלא יטמא, לטמא אחרים, למד על כפר שני שפתומים אתה השלישי. אמר רבי יהושע, מי יגלה עפר מענית, רבנן בנו זפאי, שהיית אומר, עתיד דור אחר לתר כפר שלישי, שאין לו מקרא מן התורה שהוא טמא. וכלא עקיבא תלמיד מביא לו מקרא מן התורה שהוא טמא, שגיאמר, כל אשר בתוכו יטמא:

ג. בּוֹ בַּיּוֹם דָרְשָׁנָ רַבִּי עֲקִיבָא (בַמְדָבָר לְהָ) וּמְדָבָר מְחִזֵץ לְעִיר אֶת
פְּאַת קְדוּמָה אֶלְפִים בָּאָמָה וְגוֹ', וּמְקֻרָא אַחֲרָ אָוּמָר (שֶׁמֶ) מְקִיר
הָעִיר וְחוֹצֵחָ אֶלְף אָמָה סְבִיב. אֵי אָפְשָׁר לוֹמֵר אֶלְף אָמָה, שֶׁכְּבָר
גָּאָמָר אֶלְפִים אָמָה, וְאֵי אָפְשָׁר לוֹמֵר אֶלְפִים אָמָה, שֶׁכְּבָר גָּאָמָר
אֶלְף אָמָה. הִא כִּי צַד, אֶלְף אָמָה מְגַרֵשׁ, וְאֶלְפִים אָמָה תַּחַום שְׁבַת.
רַבִּי אַלְיעָזֶר בֶּןוֹ שֶׁל רַבִּי יוֹסֵי הַגְּלִילִי אָוּמָר, אֶלְף אָמָה מְגַרֵשׁ,
וְאֶלְפִים אָמָה שְׂדוֹת וּכְרָמִים:

ד. בּוֹ בַּיּוֹם דָרְשָׁנָ רַבִּי עֲקִיבָא (שֶׁמוֹת טו), אֵז יִשְׁיר מִשְׁהָ וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְהָ וַיֹּאמְרוּ לִאְמָר, שְׁאֵין תַּלְמוֹד לוֹמֵר
לִאְמָר, וְמֵה תַּלְמוֹד לוֹמֵר לִאְמָר, מַלְמִיד שְׁהִיוּ יִשְׂרָאֵל עֲוֹנוֹן אַחֲרָיו
שֶׁל מִשְׁהָ עַל כָּל דָבָר וְדָבָר, כְּקוּרִין אֶת הַהֲלָל, לְכָךְ גָּאָמָר לִאְמָר.
רַבִּי נָחָמִיה אָוּמָר, כְּקוּרִין אֶת שְׁמָעָ וְלֹא כְּקוּרִין אֶת הַהֲלָל:

ה. בּוֹ בַּיּוֹם דָרְשָׁנָ רַבִּי יְהוֹשָׁעָ בֶּן הַוְרָקָנוֹס, לֹא עָבֵד אִיּוֹב אֶת
הַקָּדוֹשׁ בָּרוֹךְ הוּא אֶלְאָ מַאֲהָבָה, שֶׁבְּאָמָר (איּוֹב יג) הוּא יִקְטְּלֵנִי לֹו
אַיִל. וְעַדְיָן הַדָּבָר שְׁקָוֵל, לֹא אֲנִי מַצְפָה אוּ אֲנִי מַצְפָה, תַּלְמוֹד
לוֹמֵר (שֶׁמֶ כז) עַד אָגּוּעַ לֹא אָסִיר תִּפְתַּחַת מִפְּנֵי, מַלְמִיד שְׁמַמְאָהָבָה
עֲשָׂה. אָמָר רַבִּי יְהוֹשָׁעָ, מַיִגְלֵה עַפְרָ מַעֲינִיהָ, רַבָּנוֹ יוֹחָנָן בֶּן זְכָאי,
שְׁקִיבָה דָוִרְשָׁנָ כָּל יָמֵיךְ שֶׁלֹּא עָבֵד אִיּוֹב אֶת הַקָּקוֹם אֶלְאָ מִירָאָה,
שֶׁבְּאָמָר (שֶׁמֶ א) אִישׁ תִּמְמִיד וִיְשַׁר יְרָא אֱלֹהִים וְסַר מַרְעָ, וְהַלָּא יְהוֹשָׁעָ
תַּלְמִיד תַּלְמִיד לִפְנֵי שְׁמַמְאָהָבָה עֲשָׂה:

